

Փ Ա Կ Ո Ւ Ա Ն Դ Ռ Ն Ե Ր

Ու մօրէն ես կը թակեմ փակուած դռներն իմ առջին.
Ներսէն՝ ձայներ կցկօւր, մերժողական, չոր ու հաս.
Դռներ ալ կան լռութեամբ պասասխանող իմ կանչին,
Մինչ երազներս կ'իյնան խորեականհար, դիտապաս:

Այդ դռներէն մին բացուէր գէթ, ո՛վ Տէր իմ գթառաս,
Որուն սեմէն օրհնաբեր՝ բարիքները հոսէին
Ամուլ, խոպան դաշտէն ներս իմ օրերուն անապաս.
Վայելէի զանոնք ես մարդերու հետ միասին ...:

Դուռ մը, ո՛վ Տէր, կիսաբաց գէթ ես առջիս գտնէի,
Որ ա՛լ դադրիմ ըլլալէ աղետարկու այն ծառան՝
Որ մարդերէն յուսախաբ՝ միշտ Գեղ դիմեց անվարան:

Իսկ 'թէ դռները բոլոր պիտի մնան ամբարփակ,
Գէթ օր առաջ Գերազանց Դրան առջեւ հանդէի
Ու մտնէի ներս անկէ ինչպէ՛ր Որդին Անառակ:

1983

Գ. ՃԱՐՏԱՐ

